

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (212) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXVI. Ч. 56. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 13-ГО БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 13, 1979 No. 56. VOL. LXXXVI.

Відбулась зустріч Конференції Українських Молодечих Організацій

Нью-Йорк, Н. Й. (ІС. СКВУ). — У неділю, 4-го березня у канцелярії УККА при 203 і Другій сесії, о год. 10:30 відбулась зустріч представників центральних молодечих організацій із президентом СКВУ — М. Плав'юком і його заступником мгрм І. Барзком. Засідання відкрив президент СКВУ — М. Плав'юк у присутності представників молодечих вишніх організацій: Д-ра Л. Романова і п-і С. Рубель (ПЛАСТ), мгра Е. Гановського і мгра О. Рожки (СУМ) та інж. І. Павленка (ОДУМ).

Президент СКВУ М. Плав'юк підкреслює доцільність відновлення діяльності КУМО (Конференції Українських Молодечих Організацій) і в зв'язку з тим оформлення Підготовчого Комітету, оформлення статуту КУМО, організаційного і програмового охоплення та виготовлення правильника.

В ході дискусії над цілями та завданнями КУМО виникли наступні пропозиції: зближення до тіснішої співпраці молодечих вишніх організацій між собою і КВОРУМ, церковними та суспільно-громадськими установами. Представники молодечих організацій висловилися одностайно, що існування КУМО мало б дбати про збереження

української молоді, як запоруку існування української суспільності - громадської діяльності в діспорі, як і встановлення серед молоді і цілості української громади зрозуміння потреби приналежності до організованого українського життя, важливості збудовування української мови, культури та традицій.

На зустрічі проведено широкі дискусії з питань ширшої конференції представників усіх молодечих організацій для оформлення КУМО при СКВУ, статуту КУМО і скликання Світового Конгресу Української Молоді. Рівнож прийнято засаду, що в склад КУМО повинні входити крім молодечих вишніх організацій також студентські, станіві, ідеологічно-конфесійні та спортивні організації.

Для реалізації повних цілей покликано Підготовчий Комітет у складі: д-р Л. Романов (ПЛАСТ) — голова інж. І. Павленко (ОДУМ) — заступник, мгр Е. Гановський (СУМ) — заступник, мгр О. Рожка (СУМ) — секретар. До Комітету рівнож увійшли: А. Шевченко (ОДУМ), Р. Вжесневський (ПЛАСТ), п-і С. Рубель (ПЛАСТ).

Підготовчий Комітет планує у найближчому майбутньому скликати ширші наради для оформлення КУМО.

Вийшов з друку „Альбом кобзарського мистецтва”

Нью-Йорк, Н. Й. (МДЧ). — Вийшла з друку рідкісна книжка — „Альбом кобзарського мистецтва”, накладом Школи Кобзарського мистецтва в Нью-Йорку. Альбом — двохкільмовий, вміщує унікальні світлинки, оригінальні статті та безумовно виклике зацікавлення у всіх, які цікавляться українським мистецтвом взагалі, а бандурою зок-

рема. Цей Альбом уже викликає загальне захоплення посеред і не-українців. Ціна його — 15 доларів, а хто перешле своє замовлення до 1-го квітня — заплатять тільки 13 доларів. Альбом вийшов обмеженим накладом, тому прохастесь завчасу перешлати передплату на адресу: F. Leontowych, 2279 E. 24 St., Brooklyn, N.Y. 11229.

Появилось нове число „Слова”

Едмонтон, Канада. — Тут появилось при кінці 1978 року нове число „Слова”, органу Об'єднання Українських Письменників „Слова”. Це число — „Збірник 7” — як і три попередні, видає канадське Об'єднання. У ньому поміщено поезії 22-ох авторів (двох — переклади), прозу 14-ох письменників (також двоє — переклади) і статті й розвідки в розділі публіцистики, есеї й критика.

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слова” і Редколегія пише, що „ми видаємо наш збірник на те, щоб зберегти слово наших письменників для майбутнього, і видавання цих збірників є у нас власною справою. Літературні писарі в Україні самовпевнено заповідають, що за кільканадцять років з літератури й мистецтва еміграції уже й слід не буде... Як не стало б ця справа, нас це б турбує те, чи за тих кілька-

надцять років в Україні взагалі будуть ще які літературні журнали українською мовою, чи, може, вони перейдуть на „загальноозорумілу” мову. Як досі, українська література, наука, мистецтво на еміграції гідання. У ньому поміщено поезії 22-ох авторів (двох — переклади), прозу 14-ох письменників (також двоє — переклади) і статті й розвідки в розділі публіцистики, есеї й критика.

Як попередне, так і це видання охоплює твори не лише українських письменників з Канади і ЗСА, де живе їх більшість, але й тих, хто живуть в Європі, Австралії і Південній Америці.

Редколегія цього збірника: Святослав Гордінський, Олег Зуєвський, Юрій Кліновий, Григорій Костюк, Борис Олександрів, Улас Самчук, Остап Тарнавський, Юрій Шевельов. Книжка має 288 сторінок. Обкладинка Якова Гніздовського. Ціна 10 дол. Збірник можна замовляти в книгарні „Свобода”.

Заповіджено Загальні Збори Відділу УККА Філадельфії

Філадельфія. (В-УККА). — На звичайному місячному засіданні Управи Відділу Українського Конгресового Комітету Америки у Філадельфії, що відбулось в середу, 14-го лютого 1979 року, визначено дату Загальних Зборів Відділу на суботу 17-го березня 1979 р., як і дату святкування річниці Дару Шевченка на неділю, 11-го березня ц.р., та рішення відзначити заходами Відділу УККА 40-річчя проголошення самостійності Карпатської України.

Члени органів Відділу УККА взяли численну участь у засіданні 14-го лютого 1979 року, який провів голова Відділу, проф. д-р Петро Стерчо, а секретарював Мирон Баранецький. У звітванні підкреслено успішність у відзначанні річниці Самостійності й Соборності України у трьох окремих частинах.

У своєму звіті голова Комісії Українського Народного Фонду Володимир Повзаник, ствердив, що українська громада склала у Філадельфії кругло 12,500 доларів на Український Народний Фонд і в (Закінчення на стор. 3)

СПРАВА ІЗРАЇЛЬСЬКО- ЕГІПЕТСЬКОГО МИРУ ДАЛІ НЕПЕВНА

Президент Картер перед нарадами з прем'єром Бегіном

Єрусалим/Каїр. — У понеділок, 12-го березня, президент Джиммі Картер у промові перед ізраїльським парламентом, „Кнесетом”, висловив надію, що такі пошасті злізківувати останні розбіжності між становищем Ізраїля та Єгипту відносно мирного договору, але підкреслює, що покищо далі існують перешкоди. Промовляючи перед „Кнесетом” після дводенних нарад з прем'єр-міністром Менахемом Бегіном і триденних переговорів із єгипетським президентом Анваром ель-Садатом у Каїрі та Александрією, президент Картер закликав обидві сторони прикласти всіх зусиль відносно остаточної версії договору, підкреслюючи, що цей договір повинен стати кроком вперед до загального ізраїльсько-арабського замирення.

Того ж дня прем'єр Бегін, після понад 6-годинного засідання ізраїльського кабінету, повідомив кореспондентів, що його уряд прийняв деякі з нових американських пропозицій, включно із деякими змінами, що їх запропонував Садат під час перебування президента Картера в Єгипті, але Бегін теж зазначив, що ізраїльський уряд наразі не прийняв інших пропозицій, залишаючи відкритий шлях для дальших переговорів.

Білий Дім пропонує збільшити імігрантську квоту для втікачів

Вашінгтон. — Минулого четверга, 8-го березня, Білий Дім передав Конгресові законопроект, який пропонує, щоб відтепер до ЗСА річно могло прибувати 50,000 втікачів з різних країн світу; замість дотепершньої верхньої кількості 17,400, а крім того, пропонує, щоб Президент мав право допускати навіть більше втікачів якщо вважає, що це конечно потрібно.

Урядові речники вказують, що зміна в дотепершньому законі потрібна, бо під сучасну пору є більше втікачів, які шукають притулку в ЗСА, ніж колинебудь раніше, крім періоду після Другої світової війни.

Законопроект пропонує, щоб Президент мав право допустити навіть більше ніж 50,000 втікачів річно, але мусів би встановити точну додаткову цифру перед початком даного бюджетового року, як теж раніше повинен засягнути пораду від Конгресу.

Крім того, в нагліх випадках, як наприклад, масова втеча людей з комуністичних В'єтнаму, Камбоджі та Лаосу, Білий Дім, у порозумінні із законодавцями, мав би право допускати до ЗСА необмежену кількість тих втікачів. Речники уряду вказали на факт, що

Таким чином, у понеделілок раніше виглядало, що покищо немає великих можливостей, що мировий договір підпишуть протягом наступних кількох днів. Як відомо, минулого тижня ізраїльський кабінет прийняв нові пропозиції ЗСА, які стосуються розв'язки палестинського проблеми, точніше надання палестинським арабам на окупованих Ізраїлем територіях „внутрішньої автономії”, як теж справи обміну амбасорами та питання, чи дозволить Єгиптом та Ізраїлем мати першочинство над договорами Каїру з іншими арабськими країнами.

Під час триденного перебування в Єгипті президент Картер не тільки перемови з президентом Садатом, але теж висловив промову в єгипетському парламенті, закликаючи всі арабські країни прилучитися до мирного діалогу і підкреслюючи, що права палестинців мусять бути задоволені.

У понеделівок раніше існувала можливість, що державний секретар Сайрус Венс залишиться на Близькому Сході, подорожуючи між Каїром і Єрусалимом з метою такі довести до остаточного порозуміння, а також він може відвідати кілька інших країн цього обшару.

Білий Дім підкреслює, що збільшена імігрантська квота стосувалася б втікачів із усіх країн світу, тобто теж з держав Східної Європи, включно із Східним Євразією.

Згідно із законопроектом, нові повноваження, що їх одержав би Президент, злізківувати б потребу генеральному прокураторові ЗСА займатися цією справою.

КУБИНЦІ ПРИБУВАЮТЬ ДО ВЕНЕСУЕЛИ

Каракас, Венесуела. — Згідно з домовленням кубинських груп в ескізі з режимом Фідела Кастро, чергових 75 кубинців прибули до Венесуели на постійний побут. В групі є 27 політичних в'язнів.

Іміграційні власті підтвердили, що Венесуела погодилась прийняти понад 1,000 кубинців, які бажають виїжджати з Куби.

Уряд ЗСА прихильється до створення нової флотії на Індійському океані

Вашінгтон. — Уряд президента Джиммі Картера, затурбований захистом стабільності й рівноваги сил на Близькому Сході, зокрема на Арабському півострові, схильється до пропозиції Пентагону щодо створення окремої флотії, яка перебувала б постійно на Індійському океані.

Речник Департаменту оборони ЗСА Томас Рос заявив представникам преси в четвер, 8-го березня, що новостворена П'ята флотія мала б складатися з кораблів Шостої флотії на Середземному морі та Сьомої флотії, яка перебувала на Тихому океані. Головними причинами затурбовання Білого Дому є нестабільність в Ірані, конфлікт поміж Південним Єменом і Єменом та загроза зростаючих впливів Советського Союзу, заявив Рос. Крім цього уряд ЗСА вважає, що

з уваги на існуючу ситуацію слід скріпити охорону шляхів доставки нафти.

У мікчасі ЗСА вислали до Саудівської Аравії два обсерваційні літаки типу Е-3А для слідування за ходом подій на пограниччі Обидвох Єменів, де бої далі продовжуються, не зважаючи на заклик Арабської Ліги до перемир'я. Деякі арабські пресові агентства повідомили, що Советський Союз перекинув біля 3,000 советських і кубинських „дорядників” з Етіопії до Південного Ємену.

Речники Департаменту оборони ЗСА заявили, що Саудівська Аравія „покищо” відмовилась від пропозиції ЗСА вислати ескадру джетових літаків типу Ф-15 для охорони цієї країни, якщо б саудівці рішилися вжити свої літаки для підтримки Ємену.

Китай зацікавлений закупівлею американських військових літаків

Пекін/Вашінгтон. — Речники американських фірм, які виробляють літаки, недавно повідомили, що уряд комуністичного Китаю зацікавлений закупівлею американських військових літаків, а не тільки пасажирсько-транспортних.

Кілька американських фірм вже тепер є в стадії підписання контрактів з Пекіном щодо продажу цивільних літаків, але уряд президента Джиммі Картера стоїть на становищі, що ЗСА не можуть продавати військових літаків Китаєві, бо не продають їх Советському Союзу. Якщо Америка продавала б військові літаки Китайській Народній Республіці, то Москва

могла б інтерпретувати це як доказ, що ЗСА стараються творити „спільний фронт” проти СССР.

Проте, уряд президента Картера вже раніше зазначив, що не противитиметься, якщо інші країни Заходу продаватимуть військові літаки та інші роди зброї Пекінові і тому комуністичні власті планують закупити такі літаки в Британії, а також перемови з Францією відносно літаків та інших зброї.

Думають, що Пекін формально звернеться до Вашингтону в справі військових літаків десь за кілька місяців, що поставить уряд президента Картера в досить незручне становище.

Працівники НАТО втекла зі секретними документами

Брюссель, Бельгія. — Ур-зель Лоренсен, одна із секретарок Північно-Атлантичного Союзу, яка втекла до Східної Німеччини минулого тижня, викрала секретні документи з планами нуклеарної протидії країн НАТО у випадку нападу зі сторони держав Варшавського Пакту.

Про втечу У. Лоренсен з документами повідомив генеральний секретар НАТО Йозеф Люнс, додаючи, що в цій справі ведеться слідство і ще не встановлено скільки справді документів викрала ця секретарка. Досі відомо, що вона перешла до Східної Німеччини після контракти відомий під секретною назвою „Вінтекс-Сімекс 79”. Штучні маневри згідно з цим планом без участі військових з'єднань, а тільки на мапах, якраз відбувались в головній квартирі НАТО, де й була затримана Лоренсен. У повідомленні про її втечу східнонімецьке пресоу агентство АДН твердило, що кінцевою спонукую до її втечі була опублікована вістка про те, що Люнс в 1930-их роках належав до голландської на-

цистської партії. Люнс заперечив цю вістку, а голландський парламент відмовився від сліdstва в цій справі заявляючи, що висноження Люнса повні задовільно. Люнс, який був міністром закордонних справ Голландії на протязі 19-ох років до часу його найменування на теперішній пост в НАТО заявив, що до нацистської партії його був записав його старший брат, але згодом виписав, переконавшись, що Люнс не погоджується з доктринами нацистів.

Втеча Лоренсен поставила Західну Німеччину в дуже незручне становище, бо ще минулого місяця тут заарештовано секретарку західнонімецької амбасаді при НАТО, Інгрід Гарбе, за шпигунство в користь Східної Німеччини. Крім цього в Західній Німеччині власті викрили понад 30 комуністичних шпигунів. Генеральний прокуратор Курт Ребан зарядив слідство в справі Лоренсен, вважаючи, що вона була пов'язана з викритою сіткою комуністичних шпигунів у Західній Німеччині.

У квітні може відновиться публікація лондонської газети „Ди Таймс”

Лондон, Англія. — Найбільш авторитетний британський щоденник „Ди Таймс”, який перестав виходити 30-го листопада минулого року після 200 років існування, бо видавсь і робітничі ділки друкарів не могли дійти до порозуміння відносно введення нових друкарських машин, які можуть заступити велику кількість друкарів, правдоподібно знову вийде вже 17-го квітня цього року, бо видавсь і профспілки дійшли до компро-

місового порозуміння. У листопаді минулого року не тільки перестав виходити щоденник „Ди Таймс”, але і тижневик „Ди Сандей Таймс” і три літературні та інші додаткові публікації того самого видавництва. Тепер заіснували добрі вигляди, що всі ті публікації почнуть поновлюватися в другій половині квітня, якщо не виринуть нові непорозуміння між видавцем і профспілками друкарів.

„ВИМОГА ДОТРИМУВАТИСЯ ДОГМАТИЧНО- КОМУНІСТИЧНИХ ПОГЛЯДІВ” ВОРОЖА „ПЛЮРАЛІСТИЧНИМ ТРАДИЦІЯМ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОСТІ” — ПИШЕ

В. ОВСІЄНКО

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Учителю української мови та літератури, Василю Овсієнко, якого, як ми попередньо повідомляли, засудили в лютому ц.р. на три роки позбавлення волі, написав у вересні 1977 року заяву до прокурора УССР, в якій розповідає про умови, що в них приходиться сьогодні жити українській людині. Заява Овсієнко поширюється у самвидаві. Її повний текст буде надрукований у „Сучасності”. Тут подасмо деякі уривки.

Прокураторові Української РСР
Від громадянина Овсієнко Василя, 1944 року народження, замешкалого в селі Леніно Радомисльського району Житомирської області.

Заява
Від 5 березня 1973 року до 5 березня 1977 року я відбув покарання в Мордовських таборах суворого режиму за вияв націоналістичного свідомості, яка, головню, виявлялася через розповсюдження літератури критичного змісту про здійснення національної політики в СРСР. У зв'язку з психіатричним шантанжем, я визнаю себе, тоді, винним у доконанні злочину за ст. 62, т. 1, КК УССР...

Опам'ятавшись, я відмовився визнавати себе злочинцем, що остаточно засвідчив своєю заявою з 20 серпня 1976 року до прокурора

УССР, бо моя діяльність цілком і повністю вкладається у рамки дозволеного Конституцією УССР і СРСР, а стаття, за якою мене судили, є протиконституційна. Відповідним чином, я в міру можливостей, протестував і в таборах проти несправедливого ув'язнення і проти нелюдських умов в'язнення політв'язнів проти зрівняння їх з кримінальними злочинцями, проти різного роду дискримінації їх.

Це, головним чином, дає таборова адміністрація підставу зробити висновок, що я не став на шлях виправлення і після звільнення з табору на мене наклали домашній арешт на півроку — т. зв. адміністративний нагляд. Згідно з ним, мені забороняється виходити з дому від год. 10-ї вечора до 6-ї ранці, відіждити за межі району, відвідувати публічні місця. Раз на місяць я мусів голоситися в районній міліції на перевірку.

У заяві з 7 квітня 1977 року до прокурора УССР я докозав, що наложений на мене адміністративний нагляд необґрунтований, оскільки радянське законодавство не передбачає, що „виправлення” можна розуміти, як відмову від своїх переконань. Хоч у СРСР немає законодавства, яке зобов'язувало б усіх громадян дотримуватися яко-

(Закінчення на стор. 3)

Появився третій випуск „Інформаційного Бюлетеня” Української Гельсінкської групи

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Західне представництво Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод одержало третій випуск „Інформаційного Бюлетеня” Української Гельсінкської групи”. У цьому випуску є, між іншими, такі документи: Заява Охсани Мешко, стаття „Зер на українській ізраїльській

солідарності”, документи Кримсько-татарського руху, некролог Гелія Снігирьова, положення українських політв'язнів у таборах 1978 р., лист Михайла Мельникова „Профілітика”, хроніка подій, три заяви Василя Овсієнко, документи до справи Олександра Сергієнка, лист до світової громадськості від Василя Стрильцева.

„Творча інтелігенція” Львова засуджує „пекінських агресорів”

Львів. — „Підвищення авангардної ролі членів партії у творчому житті, ідейно-виховній роботі в світлі рішень XXV з'їзду КПСС було в центрі уваги учасників зборів комуністичних творчих спілок і організацій Львівщини”, — інформує київська „Культура і життя”.

На цих зборах також підкреслювало, що — як пише газета, — що письменники і мистці цієї області „вносять гідний вклад у справу комуністичного виховання трудящих”. Це, мовляв, доказали здобутки мистців на обласних виставках — „Ленінським шляхом”, „Земля і люди”, „Слава праці” і т. п., які „позначаються актуальністю проблематики”. У літературних творах у дальшому пише „Культура і життя”, — є „дальше підвищення ідейно-художнього рівня”. Під час дискусії на зборах підкреслювало, що тут не тільки відбуваються творчі семінари, а й теоретичні семінари, але постійно стежать за працею творчих спілок і організацій партійної комітети. Закінчуючи збори, учасники прийняли резолюцію, в якій „від імені всієї творчої інтелігенції області засудили пекінських агресорів, висловили солідарність з братнім в'єтнамським народом”, — пише „Культура і життя”.

ЗОВОВ'ЯЗАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ В УССР

Київ. — Як інформує київська „Молодь України”, тут відбулось чергове зайняття республіканської постійно діючої школи журналістичної майстерності, на яке запрошено кореспондентів республіканських партійних, комсомольських і галузевих газет, радіо і телебачення. Під час цього зайняття з доповідями виступали завідувачі відділами... ЦК Компартії України — пропаганди і агітації та організаційно-партійної роботи. Журналісти ще взяли участь у пресовій конференції з керівниками Держплану УССР, ряду міністерств і відомств республіки. А відтак відбулася „творча” дискусія з питаннями... ударного виконання праці обгоровано засоби пропаганди „радянського способу життя, мобілізації трудящих на виконання рішень XXV з'їзду КПСС, планів і зобов'язань 1979 року і „п'ятиріччя в цілому”, — пише „Молодь України”.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позачасно):
Любов Колесницька, Володимир Левицький (тепер виконуючий),
Олександр Головиш, Олег Колесницький, Василь Терешковський і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in
Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Арабський півострів у небезпеці

Ще добре не осів порох над Іраном після довготривалих і кривавих заворушень, як нова криза нависла над Арабським півостровом, сьогодні одну з найважливіших частин світу з уваги на величезні запаси нафти.

Цим разом конфлікт виринув у південній частині півострова, коли Південний Ємен повів збройну атаку проти сусіднього з ним на півночі Ємену, знищивши кілька пограничних селищ і містечок та загрожуючи ширшою інвазією. Небезпека в тому, що ситуація в цій частині Арабського півострова дуже нагадує подібні "запальні місця" в Азії й Африці, що їх спершу створили комуністичні елементи при допомозі Москви, а опісля використовували згідно з директивами кремлівських стратегів. Отож просоветський уряд Південного Ємену заперечує будь-яку збройну акцію, заявляючи, що це, внаслідок, "повстання" ведуть боротьбу проти уряду прозахідного Ємену. Південні єменці промовчують факт, що на їхній території перебуває біля 1,000 советських і 700 кубинських "дослідників" та що їхній військовий вивантажений советською зброєю, включно з танками і літаками типу МіГ. Нагадується подібна ситуація в Анголі, в Етіопії, а останньо — навіть у комуністичній Камбоджі, де були то місцеві повстанці поклали існуючий режим, поклавши на поміч "братніх союзників" із В'єтнаму.

Не диво, отже, що на сполох ударила Савдійська Арабія, яка оточена не дуже то певними сусідами, а на випадок захоплення Ємену Південним Єменом могла б бути прикрита від Аденоської затоки. У скорому темпі савдійські проголошені стан поготівля та звернулись до ЗСА за допомогою у розв'язанні конфлікту між ворогуючими Єменами. Маючи таких сусідів як Сирія, Ірак, все ще нерішлених Іран, а далі наявно прокомуністичний Афганістан, Савдійська Арабія не може дозволити собі на ще одного прокомуністичного "сусіда" на півдні.

У цій ситуації уряд президента Джамілі Картера закликає більш пильно і рішучо, як, скажімо, у випадку Ірану, коли вашингтонські дипломати постійно вагались, не маючи задалегідь вироблених концепцій на різні альтернативи. Зрозумівши вкінці, що вагання захитують довір'я союзників до ЗСА — і то не тільки на Арабському півострові, але й в Європі, на Далекому Сході та на африканському континенті, — президент Картер вислав в Арабське море флотилію з чотирьох кораблів та запропонував савдійцям негайну допомогу у формі ескадри джетових літаків, підтверджуючи в цей спосіб свою заяву, що ЗСА мають "справжні національні інтереси" на Арабському півострові та що вдержання "миру й безпеки" в цій частині світу, зокрема забезпечення доставки нафти, є основними прерогативами американської політики. Не менш важливим у цій настанові є ще й той факт, що Савдійська Арабія, хоч і посередньо, є важливим фактором у напівлегальних заходах ЗСА встановити мировий договір між Ізраїлем і Єгиптом, бо становище цієї країни у великій мірі заважає на можливостях здійснення такого договору, зокрема його наслідків для Єгипту-визави цілого арабського світу. Відомо ж бо, що серед загальної збуреності в Єгипті відмова савдійців доставляти нафту була б катастрофальною для економіки Єгипту і для Анвара Садата особисто.

Все ж таки, ця остання кризова ситуація, як це стверджують політичні аналітики, казує на відсутність гнучкості, але рішучих протизаходів у контексті шлої закордонної політики ЗСА у відношенні до використання військовими секретаря ЗСА Джозеф Сіско, який спеціалізується в справах Близького Сходу, правильно уявляє, що ЗСА мусять вкінці позбутися залишків "в'єтнамського синдрому", який парализує їх закордонну політику, і пропонують виробити ряд "силкових альтернатив", які можна б примінювати в обличчі загрози інтересам ЗСА. Така загроза існує підшо пору на Арабському півострові. Слід сподіватися, що протизаходи ЗСА будуть рішучими й гідними провідної надпруги вільного світу.

М. Стиранка

КОМУНІСТИЧНІ ЗБРОЙНІ КОНФЛІКТИ І МОСКВА

Мілован Джілас у книзі "Розмови зі Сталіним" розповідає про те, як один із советських генералів, заборюючи проблему збройних світових конфліктів, сказав йому, що на випадок збройних ударів між комуністичними державами, ці удари матимуть куди жорстокіший характер, ніж війни за часів капіталізму. Твердження советського генерала настільки здійснюється, що війни комуністів з комуністами набувають характеру своєрідних релігійних війн, ці війни виправдуються ідеологічно-світлоглядними "єресями", які комуністичні суперники собі взаємно закидають.

Протягом останнього часу ми стали свідками двох комуністично-комуністичних війн. Це з одного боку війна між В'єтнамом та Камбоджею, і з другого збройний конфлікт між Китаєм та В'єтнамом. Обидві збройні конфлікти між собою досить тісно пов'язані. Без в'єтнамського "визволення" Камбоджі навряд чи було б прийшло до китайської "карної експедиції" проти В'єтнаму.

Немає жадного сумніву, обидва збройні конфлікти тільки прикриваються фіговими листками комуністичних ідеологічних суперечностей. Насправді ж — це конфлікти тісно пов'язані зі шпорою гострішим суперництвом двох комуністичних великодержав СССР та Китаю на азійському терені. Докладніше кажучи, не так суперництвом, як радше глобальною агресивною політикою Москви, скерованою на здобуття гегемонії у світі. На тому тлі наростають запальні воєнні не тільки в Азії, але і в інших частинах світу, зокрема в Африці.

Китайсько-в'єтнамського збройного конфлікту та його затяжних небезпек, пов'язаних з можливістю поширення цього конфлікту на війну між СССР і Китаєм з усіма непередбаченими її наслідками, не можна зрозуміти без розгляду советських пенетраційно-політичних заходів на терені Азії протягом останнього часу. Ще не так давно В'єтнамом, здобувши перемогу над американцями й об'єднавши обидві його частини — південну й північну, в одну комуністичну державу — зберігав нейтралітет в конфлікті між Москвою і Пекіном. Не слід також забувати, що Китай дав був В'єтнамові допомогу на мільйон доларів під час американсько-в'єтнамської війни.

Становище почало змінюватися з хвилиною, коли у В'єтнамі почали зарізувати "великопростірні" тенденції — прагнення по-

будови великої Індонезії, в склад якої увійшли б крім В'єтнаму, Камбоджа та Лаос. Ці пляни натрапили на спротив Китаю, хоч би вже тому, що жорстокий камбоджийський режим "червоних кмерів" був союзником Китаю. Цю ситуацію використовувала Москва, для якої китайське монтівання "антисоціалістичного" блоку стало з дня на день загрозливішим, і почала активно допомагати В'єтнамові у здійсненні його "великопростірних" плянів, як зброєю і грошми, так і дорадниками. Врешті-решт прийшло до підписання між СССР і В'єтнамом "пакту приязні" та взаємної "допомоги" на випадок, коли однієї зі сторін загрожуватиме "ворожа агресія". Цей пакт був явно скерований проти Китаю, В'єтнамом став сателітом Москви (правда, невідомо на як довго), як і підготовкою для в'єтнамської "визвольної війни" проти "червоних кмерів" в Камбоджі, яка закінчилася перемогою В'єтнаму.

Це був удар не тільки по престижії Китаю, пекінські керівники з усією ясністю почали собі усвідомлювати, що таким чином Москва хоче Китай взяти в кліщі, що, в остаточному випадку, в майбутньому давало б Москві можливість з двох боків ударити на Китай і підкорити його своїм плянам. Не забуваймо, що пляни збройного удару на Китай вже в 60-их роках розглядалися в Москві, про що писалося у самвидавному "Політичському дзвініку", при чому навіть бралися до уваги можливості скинення атомових бомб на найважливіші китайські мілітарні об'єкти.

І тут саме й лежить чи не одна з найголовніших причин вибуху сучасного китайсько-в'єтнамського конфлікту, чи пак "карної експедиції" Китаю. На думку китайських керівників, В'єтнамом мав би дістати доброго "прохуна", щоб він на майбутнє не тільки що не відважувався аранжувати прикордонні конфлікти, а й був обережнішим на всякі підступи Москви. За всіма правдоподібностями Москва не сподівалася такої енергійної реакції Китаю, яка, не зважаючи на те, що інші закінчення "карної експедиції" в ударом по престижії Москви, якщо вона чинно в конфлікт не вмішається. Всякі дані говорять за те, що до того не дійде. Збройний советський напад на Китай, не зважаючи на колосальну мілітарну перевагу СССР, міг би мати непередбачено-небезпечні наслідки, включаючи союди й можливість вибуху третинного конфлікту на стор. 3)

К. Крупський

ЧИ СПРАВДІ КРИЗА?

[2]

Та чи тільки для живих є шкідливіші мішани підружжя? Пригадаймо собі, скільки воли шкоди приносили нам на рідних землях, коли деякі патріоти "з любови до України" виборили за подружжя чужинців, що у великій більшості можна було окреслити нашою народною приповіткою "чужа свита не гріє".

Для мене книжка "Американські жиди — спільнота в кризі" не виявляє слабости, яку для деякого на перший погляд могла б сугерувати назва книжки. Протилежно, вона виявляє силу живих, які хоч здобули свою державність, а проте, їхні еміграційні круги і не думають про якусь асиміляцію. Розкинені по світі жиди виробили в собі здатність робити опір, якого не посідає ніяка інша еміграція і тому їхній довід і методи проти асиміляції є гідними поважної застави, а то й досліду.

Іхня духова сила дає запевнення, що проміне і дружина дві і пів тисячі років, а жиди не зречуться своєї національної ідентичності. Безумовно, вони можуть завдавати це тільки їхній високій духовості, бо все інше, що вони здобувають в ділянках науки, політики, промислу й торгівлі, це тільки засоби при допомозі яких вони вдержують свою духову культуру.

Ось тому то вартує заінтересуватися досвідом тих, що вже давно здали іспит їхньої служби своєму народові. Це служіння не було легким і дорогою тої служби вкрита горами великих жертв, який не принесла ні одна інша еміграція в боротьбі за свободу свого народу. Навіть в найбільш ліберальних країнах є елементи, які ставляться з презирством і погордою до громадян, які охрім лояльності до країни посвідчення ще й виявляють прив'язання до культури народу свого походження.

Названа книжка видана відомим книжковим видавництвом "Дабллей енд Компані, Інк." в 1974 році. Її автор Джералд С. Стробер-мабуть ще не встиг виробити собі імені в публіцистичному світі, бо це шойно друга з черги його праць, але він уміє писати і висловлюватися відверто і широко, чим не антагонізує, а протини, прихилив симпатію читача не жиди.

В своїй книжці він порушує чимало делікатних справ, як приміром політико-співжиття американських жидів з неграми, співжиття з церквами — католицькою і протестантською. Він цікаво пише про ролі жидів в загальних виборах ЗСА, про допомогу у відношенні американських жидів до ізраїльської держави тощо.

В книжці є мова про головні організації американських жидів та їхню мету. Хоч автор згадує тільки деякі жидівські школи (університети і коледжі), а проте з тексту книжки виноситься враження, що ні одна інша етнічна група в Америці не може похвалитися такою сіткою шкіл по шілій країні, яку мають американські жиди. У книжці є розділ про молодіжні організації. Тут автор накреслив картину того, як прийшло до створення організації жидівських молодих екстремістів, які кілька років тому діяли в більшості американських міст, а головне, в Нью Йорку, в обороні жидівських жертв від протиджидівських нападів зі сторони негрів. Автор виразно засуджує дію тих жидівських екстремістів та уявляє їхню акцію незаконною спробою "брати закон в свої руки".

Незвичайно цікавими є подані у післяслові книжки дані з життя автора. Він народився в жидівській родині і до 18-го року свого життя жив в жидівському середовищі. Студіював в Інституті Гебрайських Студій при Ньюйоркському університеті. Читаючи с. Письмо Нового Завіту, він так захопився цією наукою, що рішив вихрестити і став членом Баптистської Церкви, а після трьох років студій вступив до Муді Біблійного Інституту. Вже як студент цього інституту він сповняв обов'язки пастора однієї церкви в околиці Нью Гемпшир. Після закінчення Ньюйоркського університету одержав призначення інструктора історії при Барінгтоні коледжі, який є євангелістською школою в Род-Айленді. В 1960-их роках, він змінив приналежність до церкви і став членом Пресвітеріанської церкви. В 1967 році став членом управи Крайової Конференції Християн і Жидів та мав ще інші призначення релігійного і спеціального характеру. Стробер не переставав критично аналізувати науку про християнство і вкінці після того усього він намернувся назад до жидівства, але помімо цього він і далі прихильно ставиться до християн, називаючи їх братами і сестрами.

Він пише цікаво і робить враження об'єктивного автора. На жаль, він не міг бути таким об'єктивним супроти українців, яких згадав тільки раз, але згадав "злими словом". Дозволю собі навести що коротко згадку. У розділі книжки п. 3. "Советські жиди", на сторінці 48, автор пише: "Приблизно половину жидівського населення вимордували в часі

(Закінчення на стор. 3)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

"ЧИЯ ВІНА?"

Під заголовком "Чия вина?" у "Свободі" за 15-17 лютого п. р. поміщено статтю відомого політичного діяча Панаса Феденка, в якій читачі сподівалися почути об'єктивне висвітлення питання жидівського "Голокосту", що тяжить над людством від часу Другої світової війни. Але даремні сподівання... ана слова правди про що трагічний автор не сказав.

Замість об'єктивно-наукового висвітлення цього питання автор поставив запит: "Як могло дійти до режиму, що заплянував знищити жидів у цілому світі, і цей план частинно виконав". Фальшивість цього питання полягає в тому, що німецький уряд ніколи не плянував знищення жидів у цілому світі. Гітлер в одній із своїх промов, ще до війни, сказав: "Якщо жидівство розв'яже війну, то в час мирного договору в Європі не буде ні одного жиди".

Кожному освіченому читачеві відомо і ясно, що під цими словами Гітлер і його партія розуміли не знищення жидівства, а репатріацію європейських жидів до Мадагаскару. Про це було написано у спеціально виданій нацистською партією брошурі, в якій вказувалося, що "Палестина не може ні в якому разі служити місцем пристановища для жидів, а лише місцем безперервних турбот і вощ". Покладаючи на Бен-Елісара, урядовця в кабінеті Берліна, П. Феденко пише: "Перед війною 1939 року Гітлер планував виселити 400 тисяч

жидів із Німеччини до Мадагаскару, щоб загартувати їхнє майно".

А в статистичній "Нью Йорк Таймсу" говориться дещо інакше: "Гітлер дозволив 400 тисячам жидів виїжджати з Німеччини". Те саме подає Світовий Жидівський Конгрес у своїй публікації "Unity in Dispersion" (стор. 377): "Більшість німецьких жидів втіла залишити Німеччину до початку вибуху війни".

За паном Феденком — жиди не були творцями большевицького режиму в СССР, "Бо жидів, — говорив автор, — большевицький режим розділив, як і всі народи, на дві групи: заможніших пограбовано, а тим, що примазалися до большевицької партії, дано особливі привілеї". Як ті "особливі привілеї"? Вжемо всімосьомітві. Вжемо ми лише, що в очах великої кількості жидів "Нова Росія" була від часу революції "обіщаним раєм". Тож вони й ринули (70-80 тисяч) до нього з усіх країн світу, щоб зайняти становища з "особливими привілеями".

"Все це відомо не тільки п. Феденку, а й усімосьомітві. Його ж постава в питанні жидівського "Голокосту" лишається для нас і для кожного читача загадкою. Тому питаємо: чому п. Феденко правдиво не насвітлює історичні події, що привели до жидівського "Голокосту"?

Поль Половецький
Челтегем. Па.

ЩЕ ПРО ЮВІЛЕЙНУ КНИГУ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ

Історію видання цієї книги та її прикмети обговорює досить обширно ред. І. Кедрин в числі "Свободи" з 2-го лютого у. р., тож я не замірюю у цих справах з ним конкурувати. Хоч інколи маю сумніви, чи на мій виголосило на користь, що ми зреклись назви "Русь", "руський".

Та хоча п. Кедрин каже, що не дошукуватися недоліків, я все ж таки вважаю за вказане звернути увагу на дві справи, а саме: Проф. Роман В. Кухар вираховуючи всі предмети навчання у гімназії пропустив один і то дуже важливий предмет, а саме, "Історію рідного краю", т. зв. "Крайку". Цей предмет постійно викладав визначний науковець та заслужений член нашої нації проф. Василь Білешський, який також вчив і "всесвітню історію". "Крайку" була вправді офіційно надобов'язкова, та в дійсності ми всі її солідно вчилися.

На початках 1967 року, ще заки зродилася думка видання цієї книги, я написав коротку згадку, 18-сторінковий машинопис про у. к. Академічну гімназію у Львові в 1900-1908 роках. Там я згадав і бурсу Педагогічного Т-ва та життя-буття учнів, як і про авдієнцію у тодішнього Митрополита Андрея, забави на Кайзервальді в "кічку" та пригоди пов'язані з нею, війну з москвофілами, не легальні самоосвітні гуртки, демонстрації з нагоди річниці Хмельниччини, нашу участь в боротьбі за український університет, боротьбу за українські

квіткити тощо. Цей мій спомин прочитав мгр Костюк, написавши мені дуже теплого листа з проханням дещо доповнити, а він постаріється той допис помістити в збірник про Академічну гімназію, який ажраз залувано видати. Рівночасно запросив до цієї редакційної Колегії мене і моїх товаришів М. Рибак і В. Рудницького. Ми погодилися і навіть виготовили точний список усіх матурантів 1908 року з короткою завагою, що з кожним із них сталося. Там був також і наш товариш толіше слово "колега" було проскрибоване як "польське" Петро Бубела, про якого згадав п. Кедрин в своїй рецензії — тільки, що він згинув у летунський катастрофі як повертався із Вітовським із Берліну в Україну, а не "був розстріляний большевиками в Олесьці" — як каже п. Кедрин. Той список я переслав п. Шахові 31-го березня 1968 року.

21-го грудня 1968 року я дістав запрошення на спільне засідання Ділового Комітету і Редакційної Колегії на Фрекофрді, але так пізно, що вже не міг приїхати. Позатим аж 23-го січня 1977 року я дістав негативну оцінку, на яку нічого не міг сказати, бо матеріалів я не бачив. Вкортіти ті матеріали пішли до друку. Пп. Рибак і Рудницький померли, а мене і наш список вилучили з "обліку". Так закінчилася моя редакційна кар'єра. Але того списку матурантів такий шкода! Філадельфія, Па.

Д. Богачевський

Шевченко все життя вірив в перемогу Божої правди на землі. Він вірив, що "стане Україна, світ правди засвітить", і помятається на волі невольничі діти".

Шевченкові твори — це постійна активна зброя проти Москви, вона не залишає місця на перемир'я, вона діяла за часів Миколи І, вона діє й тепер. Цар забороняв Шевченкові твори, Брежнев покинув цього не відважується зробити, але він боїться Шевченкового слова. Там тепер проти Шевченка видають "Словники", в яких фальшують твори українського поета, даючи до них такі пояснення, про деякі з них ми згадували в цій статті.

Боюся того, що молодші читачі оцих рядків дочекаються того, що шовіністична Росія, яка називає свій націоналізм "комунізмом", таки відважиться піти слідом за царями і заборонить принаймні деякі Шевченкові твори.

Безрадна Москва в боротьбі проти Тараса Шевченка, бо його "слава Сонцем засіяла. Не вмире Кобзар, бо на віки його приймала. Будеш, батьку, пакувати, Поки живуть люди; Поки сонце з неба сє, Тебе не забудуть!"

[Кінець]

Лука Лушів

ВОНИ БОЯТЬСЯ ШЕВЧЕНКОВИХ ТВОРІВ

[3]

Згадаймо коротко про те, як Шевченко цинив гетьмана Івана Мазепу. Шевченківський Словник називає Мазепу "зрадником українського народу" і твердить, що так само дивився на цього гетьмана і Шевченко та проти-ставив йому "мужний образ Семена Палія в поемі "Чернець". Це твердження — чиста неправда. Полковник Семен Палій був проти Мазепи, але на старості літ пізнав свою помилку і як чернець Мегиторського Спаса відмовив свій гріх, що разом із Петром воював проти Мазепи й України. Нехай і тут говорять Шевченко:

І тихнуть Божі слова,
І в келії нечисті в Січі,
Братерство славне ожива,
А сивий гетьман, мов сова,
Ченцеві зазирає в вічі.
Музика, танці і Бердичів,
Кайдани брязкотять... Москва,
Бори, сієні і Єнісеї...
І покотились із очей
На рясцях слези... Бий поклони!
І плоть старечу усмирй,
Читай, читай та слухай озвона,
А серце не потурай,
Воно тебе в Сибір водило,
Воно тебе весь вік дурило,
Присни його.

Хвастівський полковник мав амбіцію стати гетьманом шлої України і тому був проти Мазепи, що

володів у Лівобережній Україні. Палій доміг Петрові, що Мазепа змовляється зі шведським королем Карлом, та цар вірив Мазепі, який це заперечив, і Палія зарештовано, а цар вислав його на Сибір. Коли ж Мазепа разом із шведським королем почав війну проти Москви, то цар звільнив Палія, який воював проти Мазепи.

Шевченко і Пушкін. Словник твердить, що Шевченко "вірою в Росію був близький Пушкіна". А в дійсності воно було зовсім не так. Шевченко звав Петра І "людоїдом", "змієм", "проклятим лютим катом", який "розтинає" Україну.

Пушкін захоплюється постаттю Петра на пам'ятнику в Петербурзі:

Какая сила в нем сокрыта!
А в сем коне какой огонь!

А Шевченко бачить в постатті Петра загартника всього світу:

Кінь басує, от-от річку,
От-от... перескочить.
А він руку протягає,
Мов світ увесь хоче загартати...

Відомий історик М. Костомаров писав про Тараса: "Шевченко зробив з нас людей, що ненавиділи москалів і всіх тих, що були винні в бідунстві нашої рідної України".

Кінчаємо свої короткі заваги про "Шевченківський словник". Наведемо ще те, що про нього написали видавці.

"Шевченківський словник багато ілюстроване видання, в якому подано репродукції багатьох малюнків творів Шевченка, а також творів на шевченківські теми радянських і дореволюційних художників, скульпторів, майстрів декоративно ужиткового мистецтва... Всього подано близько 1,000 ілюстрацій, зокрема 63

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ“

в Ньюарку, Н. Дж.

відбудуться

в суботу, 24 березня 1979 р., о год. 6 по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 140 Проспект Авеню, ІРВІНГТОН, Н. Дж.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття та ствердження правосильності.
2. Відчитання протоколу з попередніх загальних Зборів.
3. Звіт: Дирекції, Кредитового Комітету і Контрольної Комісії.
4. Залити і дискусія над звітами.
5. Вибір: а) чотирьох членів Дирекції і б) двох членів Кредитового Комітету. — внесок Номінаційної Комісії.
6. План праці і бюджет на 1979 р.
7. Різне — внески та біжучі справи.
8. Закриття.

Окремих повідомлень про Загальні Збори не висиласмо. Писемні звіти можна одержати в Кредитівці в урядових годинах, або в дні Загальних Зборів на залі при реєстрації.

Рада Директорів

„ВИМОГА ДОТРИМУВАТИСЯ...“

(Закінчення зі стор. 1)

гось світогляд, то насправді свободи, більш-менш, існують тільки для тих, які притримуються офіційних догматично-комуністичних поглядів. Такий стан є неприродний, шкідливий для суспільства і далекий плуралістичним традиціям української духовності. Отже мене переслідують якраз за те, що я не відмовляюся від своїх національних, релігійних, соціально-політичних поглядів, які розходяться з офіційною голошеними, але які не виявляються у жодних діях, які, згідно з існуючим законодавством, можна було б назвати злочинними.

Я ліставав, читав і давав друзям читати літературу українського самвидаву. Органи КГБ убачили в тій літературі пропаганду ідеї відлучення України від СРСР. Але ж ст. 17 Конституції СРСР і ст. 14 Конституції УРСР гарантують Україні право виступлення зі складу СРСР, отже і пропаганда такої ідеї — дія законна. Хоч я особисто такої ідеї не пропагував, але досвід навчає, що для українців, так, як і для інших народів СРСР, це було б найкраще, ба, щобільше, необхідна передумова для вирішення усіх інших проблем. Світові тенденції вказують на неминучість такої перспективи.

А що, з погляду традиційного великоросійського шовінізму, який тільки тепер, нарешті, почав виявляти позначки агонії, може бути „більш аморальне“ від

відомого „українського сепаратизму“? Звичайно, вбивати може вбивати тільки декілька людей, а я — я „маю намір“ відірвати від „непорушного Союзу“ п'ятдесят мільйонів людей! Ти краще б крав, — сказав один таборовий вихователь.

Тепер зрозуміло, чому мене порівнюють з вище-згаданими аморальними типами. А до аморальної людини — відповідне відношення. З метою „виправлення“, мені на користь, треба створити мені відповідні умови: поставити навколо мене стукачів, які б ретельно доносили начальству про „порушення трудової дисципліни“, викликали до міліції тих, які відважилися зайти до моєї хати; відстрашувати від мене друзів і родичів; поширювати в селі неймовірні чутки про мене; накласти арешт на моє листування і без арешту красти мої листи; два місяці везти пакунок політичному засланицю Василю Стусові в Магаданську область; створювати перешкоди при передплаті преси і книжок; нарешті, приміняти до родини свій ликий, чужий Україні принцип „колективної відповідальності“ — цей винахід московського деспота Івана Грозного, яким чудово покірився інший деспот — Йосиф Сталін...

26 вересня 1977

Василь Овсієнко

ЧИ СПРАВДІ...

(Закінчення зі стор. 2)

війни. Ті мордештва, у багатьох випадках були уможливлені намаганням співпраці росіян, українців і литовців.

На цій же 48-й сторінці, автор пише, що коли совєтські жиди поверталися з евакуації по закінченні війни, то їхні житла, а головне в Україні, каже він, були позанимані не-жидами, які не хотіли повертати тих помешкань власникам.

Список бібліографії в кінці книжки дає нам відповідь на те, звідки взялися такі обвинувачення автора в сторону українців. Це в більшості книжки жидівських авторів, упередження яких до українців

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!

Заповіджено Загальні Збори...

(Закінчення зі стор. 1)

той спосіб Відділ УККА у Філадельфії здобув черговий раз перше місце у збірці. Культурно-освітня референтка проф. д-р Наталія Пазуняк, поінформувала, що підготовка до відкриття мистецької вистави картин і скульптури Франка Височанського в Балч Інституті, що має бути від 15-го лютого до 31-го березня 1979 року, вповні підготовано.

Референтка для шкільних справ Галина Поритко, звітувала про успішну підготовку участі біля сотні українських дітей парохіальних і суботних шкіл, які і молодіжних організацій у виконанні програми Свята Шевченка, що відбудеться в неділю, 11-го березня 1979 року, в поплудневих годинах.

Це вперше є спроба перевести ці святкування спільними зусиллями всіх українських шкіл міста і все вказує на те, що задум цей

буде успішним і дасть свої корисні вислідні на дальшу мету.

Загальні Збори Відділу рішено скликати на суботу, 17-го березня 1979 року на год. 5:30 по полудні до УСО „Трибуна“ при Брод вул., щоб зробити підсумки діяльності за пройдений рік, обміркувати плян праці на майбутнє і вибрати нові керівні органи Відділу. Обрано тимчасову Номінаційну комісію, до якої входять: адвокат Іван Скоцький, Михайло Ковальчин, мгр Володимир Янів, Ярослав Куліш, Петро Тарнавський, інж. Михайло Ніч і Мирон Баранецький. Управа Відділу прийняла з задоволенням рішення Платової Станції, що її очолив нововибраний станичний інж. Борис Павлюк, щоб платову молодь в Управі Відділу УККА репрезентувала пл. сен. Марія Касіян, що її кооптовано одноголосно.

КОМУНІСТИЧНІ ЗБРОЙНІ...

(Закінчення зі стор. 2)

твої світової війни. Але й без того, сім тисяч кілометрів совєтсько-китайського прикордоння і 900 мільйонів китайського населення, безумовно ворожого Москві — не дають їй жадних шансів на далекосяглу виграну такого конфлікту.

При кінці варті ще підкреслити, що не тільки Азія, але й Африка та Західна Європа є тереном підривно-агресивних дій Москви, яка й є справжнім спричинником усіх збройних конфліктів. В Африці Ангола та Етіопія є найкращим прикладом того. Там діють наймані кубинські війська, оплачувані озброєні Москвою. Західна ж Європа живе під постійною загрозою згуртованих на її кордонах совєтських збройних сил. І не

Не допоможе також і Америці „неутралітет“ в комуністично-комуністичних війнах. На ділі комуністичний характер цих війн має підривно-агресивний характер. За ними скривається агресивна пенетрація Москви в Азію, її бажання знищити китайського противника, що є головною перешкодою в совєтсько-російських імперіалістичних плянах не тільки на терені Азії. Б'ючи Китай, Москва водночас б'є і по ЗСА, чого цілком не скриває совєтська пропаганда.

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Увага! ПЛАСТУНКИ І ПЛАСТУНИ!

у віці від 16-го року життя

Плем'я „Перші Стежі“

власитовує

КОЕДУКАЦІЙНИЙ ТАБІР

СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ ч. 10

який відбудеться

від 23 червня — 7 липня 1979 року

у Філадельфії та горах Пеннсильванії

Зголошення присилати до 1-го травня 1979 р. до

пл. сен. ОКСАНИ ПАНАСЮК

309 W. Waverly Rd. Glenside, Pa. 19038

КОМІСІЯ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ
та КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДЕЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
при ВІДДІЛІ УККА В ЧІКАГО, ІЛЛ.

запрошує всю Українську Громаду на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений

МИКОЛІ РУДЕНКОВІ

НА ВІДЗНАЧЕННЯ 2-ОЇ РІЧНИЦІ ЙОГО АРЕШТУ та
ПОВИ НОВОЇ ЗБІРКИ ПОЕЗІЙ САМВИДАВУ
„ПРОЗІРІННЯ“.

Субота, 17 березня 1979 р., год. 7-ма веч.

Заля СУМ-А, Чікаго і Кембел Авеню, Чікаго, ІЛЛ.

Д-р ВАСИЛЬ МАРКУСЬ — Вступне слово про М. Руденка.

ВІКТОР БОРОВСЬКИЙ — Спогади про життя поета і висвітлення прозірок.

Увага! КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦІ

Увага!

„СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СПОВА“ ПІДІ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ В НЬО ЙОРКУ

під протекторатом

Українських Злучених Організацій, Відділ УККА в Клівленді, Огайо

і при співпраці

Союзу Українок Америки, Окружної Управи Відділу в Огайо

ВИСТУПИТЬ З ДВОМА ПІСНЯМИ

в Normandy High School, 2500 West Pleasant Valley Rd., Parma, Ohio

1. Субота, 7-го квітня 1979 року, година 7-ма вечора

БОРИС ГРИНЧЕНКО

„СТЕПОВИЙ ГІСТЬ“

ІСТОРИЧНА ДРАМА НА 5 ДІЙ З ДОБИ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ
З ГОСТИННИМ ВИСТУПОМ, В РОЛІ БАНДУРИСТА РОМАНА ЛЕВИЦЬКОГО

Неділя, 8-го квітня 1979 року, година 3:30 по пол.

ЄЖЕН СКРІБ

„СКЛЯНКА ВОДИ“

КОМЕДІЯ В 5-ОХ ДІЯХ

ПЕРЕКЛАД З ФРАНЦУЗЬКОГО — ЮРІЙ ШЕРЕХ

Квитки набувати в кредитівці, в українських крамничках і при касі

Постова: ПІДІА КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Обформлення і костюми: МАРІЯКА ШУСТ

Музика: ІГОР СОВЕТИНСЬКИЙ

Світло: ЮРКО ГРЕЧИЛО

Хореографія: ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА

Інспектор сцени: ВОЛОДИМИР ПАНУГА

Увага! ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Увага!

Неділя, 6-го травня 1979 року, година 4-та по пол.

Заля:

La Salle College Union Theatre, 20th St. & Olney Ave., Philadelphia, Pa.

БОРИС ГРИНЧЕНКО

„СТЕПОВИЙ ГІСТЬ“

ІСТОРИЧНА ДРАМА НА 5 ДІЙ, З ДОБИ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ
ГОСТИННО, В РОЛІ БАНДУРИСТА ВИСТУПИТЬ РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ
Виступ спонзорус: Український Клуб при La Salle College.

Стрий книжки Ольги
(Анна Гришак)

ОРГАНІЗАЦІЯ ЖІНОК
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД
УКРАЇНИ
ВІДДІЛ В СИРАКЮЗАХ, Н. Я.

власитовує

ПОКАЗ ІСТОРИЧНОЇ І НАРОДНОЇ НОШІ

(ЗУСТРІЧАЄМ УКРАЇНУ)

що відбудеться

в неділю, 18 березня 1979 р., о год. 3 по пол.

в залі: WESTHEEL HIGH SCHOOL

4501 Onondaga Blvd., Syracuse, N.Y.

У виставі бере участь 40 осіб (модельок). Історія про нашу
стрій буде відчитана в українській і в англійській мовах.
До численної участі все Громадянство запрошує —
УПРАВА ВІДДІЛУ

Д-р ПЕТРО СЕНЬКОВСЬКИЙ

сми ВАСИЛЯ І АНАСТАЗІЇ з ЧУБАТИХ,
лікар в Березовиці Вел., помер по тяжкій недугі
на 58-му році життя.

ПОХОРОН відбудує 17-го лютого 1979 р. в Тернополі, Україна, при великій кількості Тернополчан.

Покійний залишив жінку і двоє дітей з родинами в краю та велику рідню в Америці.

Д-р мед. ТЕОДОЗІЙ СЕНЬКОВСЬКИЙ
стрийко помершого

В ДРУГУ СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ,
як з Воли Божої відійшов у Вічність

9-го березня 1977 року
наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ФЕДІР ГИЧКО

була відправлена

в неділю, 11-го березня 1979 року

ПАНАХИДА

в Українській Православній Церкві

Св. Покрови у Філадельфії, Па.
(12-та і Оуклен вул.)

Просимо Знайомих, Приятелів згадати Покійного
у своїх молитвах.

Сми спокійно, Дорогий мій Друже.

Тяжким горем прибиті:

дружина — ЛЮБА

син — ВІКТОР з родиною

син — АНАТОЛІЙ

та Родина в Україні

Братство кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА — Станція Нью Йорк

з жалем повідомляє всіх Побратимів

та Громадянство, що

дня 9-го березня 1979 р., по короткій недугі

відійшов у Вічність

сл. п.

ОСИП ВОВК

підстаршина 1-ої УД УНА, активний член Станції.

ПАНАХИДА відбулася дня 11-го березня 1979 р.

ПОХОРОН — в понеділок, 12-го березня 1979 р.,

о год. 9-ї ранку з похоронного заведення Дучинського

в Йонкерсі, Н. Я. до церкви Арх. Михаїла в Йонкерсі,

в опісля на український католицький цвинтар св. Духа

в Гемптонбургу, Н. Я.

Дружині, Дітям та Родині Покійного складаємо

глибокі співчуття.

Управа Станції

Нашу Дорогу ДРУЖИНУ, МАМОЧКУ І БАБУСЮ

СВ. П.

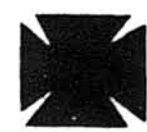
АННУ МУСІЄНКО

яка заснула вічним сном 10-го березня ц. р.,
в останню дорогу на Вічний Спочинок на українському православному
цвинтарі св. Андрія в Св.т Бавид Бруку, Н. Дж. відправили у смутку
у вівторок, 13-го березня 1979 року

муж — АРТЕМ

і дочка — ТАМАРА КАРДАШИНЕЦЬ з родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю
рано, 9 березня 1979 р. по тяжкій недугі, відійшов у Вічність на 54-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН І БРАТ

бл. п.

ОСИП ВОВК

народжений в місті Зборові, Україна, член 11-го Відділу ООЧСУ, був. вояк
1-ої Української Дивізії УНА, член Братства 1-ої УД УНА в Нью Йорку, Н. Я.

ПАНАХИДА — в неділю, 11 березня 1979 р. о год. 7:30 веч. в похоронному

заведенні Дучинського, Йонкерс Авеню, Йонкерс, Н. Я.

ПОХОРОН — в понеділок, 12 березня 1979 р. о год. 9-ї ранку з того ж пох.

заведення до церкви Архистратига Михаїла, в Йонкерсі, в опісля на український

католицький цвинтар Св. Духа в Гемптонбургу, Н. Я.

В глибокому смутку:

дружина — МАГДАЛИНА

син — ІГОР з дружиною ПЕСЕЮ

донька — ДЗВІНКА

син — АДРІАН

в Україні — Мама, Брат і сестра з Родинами, як також

ближча і дальша Родина в Україні і Америці.

Пам'яті С. Бабія громадського і союзового діяча

Дня 12-го листопада м. р. у Вінніпезі, Ман., помер бл. п. Степан Бабій.

Бл. п. Степан Бабій народився 29-го січня 1900 року в селі Іванчанські Курники, Збівської Галицької повіту. Ще молодим юнаком зголосився добровольцем до Української Галицької Армії, пройшовши вишкіл, а відтак брав участь у визвольних змаганнях. По закінченні війни шукав праці в Галичині, щоб удержати дружину Марію і дітей — сина Василя і дочку Ярославу. Такі тяжкі обставини змусили бл. п. Степана покинути рідне село й родину та в 1927 році виїхати до Канади на заробіток, як це робили сотні українців, шукаючи кращих життєвих обставин для своєї родини.

Бл. п. Степан Бабій

Панахиду за спокої душі бл. п. С. Бабія відправив у п'ятницю, 17-го листопада м. р. у похоронному Заведенні Корбана, парох католицького храму св. Володимира і Ольги, о. Р. Кисілевський, виголосивши проповідь. Про життя Покійного переповідав голова Відділу УСГ у Вінніпезі мгр Іван Геврик, попросивши його в далеку дорогу від Президії УНО Канади, Головної Управи УСГ, Визвольного Фонду, Теренового Проводу Організації Українських Націоналістів, Дирекції Видавничої Спільноти „Нового шляху“, великої родини Америки і Канади — Українського Народного Союзу, кооперативу „Калина“, кредитової спільноти „Карпати“ та місцевого Відділу УСГ. Він передав також співчуття від сестри П. Юзика Управі і членству УСГ, УНО та УНСОЮЗУ по втраті одного з провідних УНО-івців, який колись спільно з сен. П. Юзиком організували Філію УНО в Канаді. Похорон відбувся з капліці похоронного Заведення Корбана в суботу, 18-го листопада, який відправив о. Р. Кисілевський. Члени УСГ, УНО і БО та приятелі відправили тлінні останки Покійного на цвинтар Всіх Святих у Вінніпезі. Домовину несли Ю. Гвоздичук, П. Данилюк, І. Байрак, С. Костишин, Д. Ріпак та І. Геврик.

Після похорону в залі приміщення УНО відбулися поминки, що їх розпочав молитвою о. Р. Кисілевський, господарем поминак був мгр І. Геврик. Прощальні промови виголосили: М. Новицький — голова Філії УНО (згадавши сходи УСГ в Саскатуні, якими проводив бл. п. С. Бабій, закликаючи, щоб нести допомогу Карпатській Україні), приятель Покійного І. Байрак, інж. А. Добрянський ред. „Нового шляху“ та Д. Ріпак, який промовляв від працівників. Прикінці І. Геврик закликав зібраних дати останню пощерию від Покійного на прощальний фонд „Нового шляху“. Вийшовши назустріч закликаючи, присутні склали 76 доларів.

Покійний залишив в смутку дружину Марію, дочку Ярославу і внуків — всі в Україні.

Н. Н.

Чого нашої душі так весело...

Якось один поет, споглядаючи на українське довкілля, спостерігав у буденному явищі свіжу, раніше неусвідомлену красу України. У пориві захоплення він написав: „Гай шумлять — я слухаю, хмарки біжать — милуюся. Милуюся, дивуюся, чого душі моєї так весело...“

Хоч ми з вами, читачу, не поети з їхнім шостим змислом світовідчуження, то все ж такі час від часу та кож перед нашими очима буває на мить розчарування завіса буденщини і ми в новому світлі бачимо-усвідомлюємо цінність того чи іншого аспекту нашої спільноти.

Хто з монтреальців був на вчорішній танцю ансамблю ньюйоркського відділу СУМА „Жайворонки“ і „Верховинці“, той переживав подібне просвітлення розуму. Виступали зі своїми вміннями молоді з міста-вегетія, на згадку якого навіть нам, великоміським мешканцям, моторошно робиться. Ця молодість — доказ того, що розсієні по різних кварталах метрополітального Нью Йорку українські родини таки не підкорюються нищівному впливові „асфальтних джунглів“ з усіма їхніми проблемами транспорту, безпеки, космополітичного розкладу і знеособлення людини кожної національності.

Українське звучання

Хоровий ансамбль „Жайворонки“ зробив помітне враження на своїх слухачів. Як звичайно, одні пісні виконано добре, деякі слабше, інші переконливо. Але кожна пісня звучала по-українськи, бо диригент Лев Стругацький підбав про належну вимову слів. А це вже великий досяг. Дуже вдало хор виконав повстанську пісню „Вперед“, що прозвучала напрочуд мобілізуюче, а не рефлексійно.

Ансамбль танцю „Верховинці“ полонив серця глядачів. Вони ще багато днів після концерту дорікали своїм знайомим за непристутність на вчорішній вечір, бо цим „знали великої особистості втрати“. А це вже неабияка похвала. Адже Монтреаль славиться власним ансамблем танцю під проводом Петра Марунчука, невідомого пропагатора українського танцю на міжнародних фестивалях і зокрема у франкомовному суспільстві Канади.

Танцюристи ансамблю „Верховинці“ доказували чудес танцювальної техніки й витримки, що ніколи не вироджувалися у циркові фокуси — такі небезпечні для естетики українського танцю. Дівчата буквально зачарували глядачів граціозністю своїх рухів і танцювальних композицій, традицій „танцювального мережання“, як колись, висловився критик „Нью Йорк Геймсу“ про один професійний ансамбль українського танцю. Обом хореографам — Олег Генза та Дарія Генза (вона ж солістка) можуть заслужено гордитися результатами своєї наполегливої праці.

Ще слово про строї ансамблю. Монтреальські глядачі з задоволенням помітили, що оформлювачі цих строїв (Дарія Генза й Олена Сохан) обережно від інших покористувалися червоним кольором. А то бувас інколи на сцену виступить хорівий ансамбль і ти не знаєш, хто це: українська національна група чи згряд комсомольців. Тому добре, що в ньюйоркському осередку збережено міру, а червоний колір рівноважили інші.

Живий острівець

Суцільність, почуття дружності у спільному зусиллі було дуже помітне зокрема на післяконцертній зустрічі в залі православної церкви св. Покрови. Приємно бачити безпосередність взаємовідношення між членами ансамблю та їхніми керівниками: диригентом, хореографом і головною Осередку СУМА К. Василюком. Так і видно, що молоді його люблять і шанують, а це — рідкісне явище між вихованцями і виховниками.

Не треба було аж дуже кмітливо спостерігати, щоб зробити висновок: ця група української молоді з Нью Йорку — результат трьох чинників. Насамперед це ті молоді люди, вони щиро люблять українську пісню й український танець та у виконанні їх знаходять задоволення і себе-вдоволення. Подруге, це — потуга жертвенної праці ідейних і талановитих керівників співи й танцю. Потретьє, це сама молодницька організація СУМА, що, маючи підтримку патріотичних батьків і матерів тієї дітвори, не здає українських позицій у бою за кожен українську особу.

Всі ці три складові чинники дозволили нашому суспільству придбати, отримати і розвинути живий острівець української національності з її культурними цінностями майже у тому Вавилоні, що зветься Нью Йорк.

Животворча сила

— Ну що ж, здавалося б, слова... Подібні слова ми вже читали і чули з нагоди виступів інших подібних ансамблів!... — скаже читач. Можливо, що так. Але й дуже можливо, що, бачивши багато таких виступів на своєму віку й на різних континентах, ми всі забули мірку вартості й виступи нашої молоді для багатьох з-поміж нас збудили. І тому ми оцінюємо їх немов це одну естрадну групу професіоналістів на телевізійному екрані, що має засоби фінансової компанії або держави.

Подібно реагували на своє оточення сучасники згаданого поета. Вони щодня бачили чудові красоти України, чули шум гайів. Але щойно коли поет, сам для себе, у цій ніби буденній картині відкрив свіжий чар українського світу, вони відчували, що і їм на душі весело. Разом з ним вони віднашли свою єдність з природою своєї землі.

Так і ми, розкинені по різних чужомовних центрах різних гостинних чужих країн, присипані чужим культурно-цивілізаційним піском і намулом, оживаємо знову на вид українського молодняка, що росте вгору на найбільш невужайному ґрунті урбаністичного оточення. І тоді, як у випадку відділів двох ансамблів ньюйоркського Відділу СУМА ім. ген. Т. Чупринки, ми всім тим видом милуємося й дивуємося, чого душі нашої так весело...

А тому, що знову пере-свідчилися: не зважаючи на асиміляторів та імперіалістів наша нація — жива, бо живе і росте український молодняк та ще й нас своєю активністю оживляє, оновлює.

Роман Рахманий

3 діяльності ЛМКлюбу в Нью Йорку

Щоб гідно і весело закінчити Старий Рік, Літературно-Мистецький Клуб у Нью Йорку приготував вечір „На прощання старого року“ у п'ятницю, 12-го січня ц. р. з різномірною програмою, у якій взяли участь: оперова співачка Тамара Лихолай, фортепіанному супроводу проф. Каліни Чічки-Андрієнко, молоденька гарфістка Одарка Полянська, Лаврентія Туркевич — спів під свій акомпаньмент бандури, інж. Петро Пасецький із своїми лівими споминами та інж. Тарас Грицай — „Полі 1978 р.“ у віршованій сатирі.

Відкривши програму вечора, голова Клубу інж. Тарас Грицай привітав співаторів вечора і всіх гостей та попросив інж. Пасецького до мікрофону розповісти про останнє полювання під час німецької окупації галицької України. Інж. Пасецький працював лісничим в добрах львівської мітropolі, а за німецької окупації в надлісництві Яворів. У січні 1944 р. в лісах цього надлісництва переховувалися жиди та інші втікачі, і в тих лісах відбулося останнє полювання для німецьких урядовців. На запит німецького надлісничого, інж. Пасецький попередив, що більшої звірини тут немає, є лише зайці і лиси, і лише з тієї звірини можуть бути мисливські трофеї. Обрахувавши кількість стрільб і сорокаголови на гілці при трьох метках полювання, інж. Пасецький вже на початку заповів, що сподівається на розкладі до сорока зайців і чотирьох лисів і так справді вийшло, бо при кінемовному обрахунку впольованої звірини було 42 зайці і лише три лиси, на одного менше. Королем ловів обрано того, хто застрілив найбільшу кількість звірини, після чого відбулась мисливська вечеря в домі надлісничого тобто п-ва Пасецького.

Чергове оповідання цього ж автора про надлісництво в Перегінську в Карпатах і відомого в колах лісників лісничого в Осмолоді Франца Криницького, який любився у всяких смішних „фасетках“ і мисливських оповіданнях більш-менш правдивих — дуже розсмішили і розбавили присутніх гостей, і за те вони гарно подякували авторів тих веселих історій.

Учениця о. Кіндзеряво-го і маестро Китаєвського гри на бандурі п-а Лаврентія Туркевич проспівала при своїм акомпаньменті на бандурі давню коляду „Ой дай Боже“, пісню про Маланку з Бучаччини, таку ж пісню із Городищини, новорічну пісню з Закарпаття і додатково тамтешню шедівку. За гарний спів і акомпаньмент присутні подякували своїми теплими оплесками.

Молода арфістка, що вчиться п'ятий рік гри на арфі у знаної в музичних тугтешніх колах проф. арфістички Леоне Полсон, відіграла ніжно й гармонійно чотири композиції в тому одну „слов'янський танець“, і за те вдячна аудиторії подякувала Одарці Полянській ясними оплесками; також оплесками зустріла аудиторія присутню в залі проф. Леоне Полсон.

Оперова співачка Т. Лихолай при фортепіанному акомпаньменті проф. Чічки-Андрієнко, відспівала Ярославську „Візьміть мене зорі“, Сінчука „Вечір на Дністрі“ і Степанову „Утоптала стежечку“, а в додатку на неспівні оплески слухачів — Костенка „Жду тебе коханий мій“.

На закінчення програми вечора, інж. Грицай відчитав віршовану сатиру про полі 1978 року, в якій лещо попола товариствам, організаціям чи окремим особам і зате присутні гарно подякували.

Обдаруванням всіх співаторів вечора багряними рожами — закінчено що мило імпрезу.

Літературний вечір ЛМК у Нью Йорку

З нагоди конкурсу на коротке оповідання із сучасного життя, що його перевели пластові жівоті курені „Чортополохів“ у Філадельфії в листопаді 1978 року, Літературно-Мистецький Клуб у Нью Йорку влаштував у п'ятницю 26 січня 1979 року Літературний Вечір для відзначення творів і нагороджених авторів, що проживають на території міста і околиць Великого Нью Йорку, а саме: Валентину Юрченко, Івану Савицьку, Володимир Барану, Івана Керницького, Романа Левчицького і Михайла Островерха.

Вечір відкрив голова Клубу інж. Тарас Грицай, підкреслюючи вартість такого правдиво літературного вечора та вітаючи по-менше всіх вище названих авторів, що продовжують збагачувати нашу літературу поза Батьківщиною, передав далі ведення програми вечора маестро Степанові Крижанівському.

Маестро Крижанівський переповідав коротко перебіг згаданого конкурсу, на який надіслано тридцять оповідань, з чого п'ять вирізнялися творів були премійовані. Фундаторами цього конкурсу були чотири установи в Філадельфії: Т-во „Рідна Школа“, Пластова Станиця, 8-ий і 12-ий жіночі курені „Чортополохів“.

Літературно-Мистецький Клуб, продовжував безсідний, вдячний усім тим авторам, що прибули на запрошення Клубу поділитися своїми літературними досягненнями та відчитати свої твори у їхній інтерпретації.

На вчорішній вечір Валентина Юрченко прочитала нагороджене оповідання „Вітер часу“, що визначається правдиво драматичними акцентами, до цього ж мистецьке читання — полонило слухачів і за те вони гарно подякували.

Михайло Островерха прочитав вирінене своє оповідання з італійським сюжетом „Біла фонтанна“ і на тому закінчено першу частину вечора.

Після короткої перерви відомо письменниці Івони Савицької прочитала своє оповідання „Лист від сина“ — дуже змістовне без одного зайвого слова, повне душевних переживань — залишило помітне враження у слухачів, які свою подяку висловили їй оплесками.

Невидимі Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими зуквами. 552 сторінки із фотографічно документальною. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеють Нью Джерсі до бонусу \$5, стейтсману поштову.

передали дуже теплими оплесками.

З черги мав виступити зі своїм оповіданням письменник-гуморист Іван Керницький-Ікер, автор конкурсової „Матійолки“, але тому, що попереднього дня проминула третя річниця смерті його дорогого приятеля Миколи Понеділка, колишнього члена Управи Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку, маестро Крижанівський прочитав оповідання пера І. Керницького „Останній танго“ присвячене пам'яті покійного письменника.

Проф. Володимир Барану прочитав своє оповідання „Спокутувана провинна“ з т.зв. „Гені ендом“, що справді подолало слухачам і заслуговувало на вирішення конкурсної комісії, а проф. Р. Левчицький прочитав своє повне гумору оповідання „Зуби“, закінчуючи цей справді милий літературний вечір.

Голова Клубу дуже щиро подякував усім співаторам за проведення погідного, гарного вечора, а всім слухачам за участь.

Б. Б.-о.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Михайла 209 Вїдл. о год. 7-й веч. в приміщенні Укр.-Амер. Горж. Клубу, 229 Рузвельт Авеню. На порядку: звіти Управи, К. Комісії, дискусія та вибір нової Управи на 1979 р. і план праці в 1979 р. Проситися чл. прибути. — І. Кушнір, гол., С. Матлага, секр.

НЕДІЛЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 334 Вїдл. о год. 12:30 по пол. в домі фін. секр. при 3324 Торрінгтл авеню. Парма, Огайо. Проситися чл. прибути. — Б. Задорський, рек. секр.

ЕЛІМАЙРА, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. І. Франка 271 Вїдл. о год. 2-й по пол. в залі Укр.-Амер. Нар. Клубу. На порядку: звіти Управи за 1978 р. та вибір нової Управи на 1979 р. Проситися чл. прибути. — П. Романішин, гол., П. Нінець, хас., І. Чопко, секр.

НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

ЧІКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 379-й Вїдл. о год. 1-й по пол. в домі УНСОЮЗУ при 841 Н. Вестерн Авеню. На порядку: звіти фінансовий і рекордовий, збирання чл. вкладок. Проситися чл. прибути. — М. Семків, секр.

•FUNERAL DIRECTORS•

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Займається похоронами в капліцях, поминах і кожним районом міста. Похорони по мінімальних цінах.

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union

Edited by AUGUST STERN

Translated from the Russian by MARCO CARYNYK

267 pages — hardbound Price \$9.95

Postage and handling one dollar

New Jersey residents add 5 sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕСІЛЬНИЙ ОБРЯД

О. МІСЕВИЧ

у Бойківщині ПАРТИТУРА

ОПИС ЦЬОГО ВЕСІЛЛЯ, — ЦЕ НАЧЕ НАЙКРАША ОПЕРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. КНИЖКУ ЦЮ МОЖУТЬ НАБУТИ ЛИШЕ ВИБРАНЦІ, ВО ЇЇ НА КЛАД 500 ПРИМ. по \$5.-

"HOWERLA" PUBLISHERS
238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

2